

Augustin Buzura face parte dintre noi, cei aflați la periferie, adică departe de Centru, de locul unde se iau marile decizii, întotdeauna peste capetele noastre. Dacă mai adaug un sinonim în sens figurativ pentru „canon”(suferință sau chin), reiese din titlul cărții scriitorului maramureșean că nemulțumiții României de azi sunt mulți, poate prea mulți. Diferența o face faptul că unii sunt neîntrecuți maeștri în mânuirea cuvintelor, alții se mulțumesc doar să constate și să meargă mai departe prin viață fără să comenteze ceva... A fost o lungă perioadă de timp în care autorul a crezut că poate îndrepta câte ceva din relele societății noastre:

„...vreo treizeci de ani, de la debut și până la Revoluție, m-am iluzionat că sunt util, că trebuie să strig în locul celor ce nu știau să strige ori se temeau [...].”

Greu înainte de decembrie 89...

„Romanele, articolele și interviurile publicate atunci, în acei ani, când a fost cumplit de greu, după interdicții și interminabile confruntări cu cenzura și cu Securitatea îmi sunt mărturie.”

Greu și după „schimbarea la față” a țării, când, deși putem vorbi și acționa mult mai liber, n-o facem...Augustin Buzura îl citează pe Erich Fromm:

”Nu există, oare, pe lângă dorința înnăscută de libertate și o dorință instinctivă de supunere?”

Poate fi o explicație pentru toate câte ni se întâmplă. În afară de explicații sau justificări, la ce altceva să ne așteptăm?...Autorul cărții tratează câteva teme care ne interesează pe toți cei aflați la periferia strâmbei societăți românești:

„Într-un timp incredibil de scurt, educația, sănătatea, economia au fost cu desăvârșire distruse cu contribuția celor care ar fi trebuit să le apere: intelectualii.”

□

Temele mai înainte menționate au apărut în editorialele autorului în perioada 2005-2008 în

revista „Cultura”. Au fost adunate într-un volum care a apărut în 2012. Suntem în 2014 și nimic din cele scrise de Augustin Buzura cu câțiva ani în urmă nu pare a-și fi găsit rezolvarea...De fapt, la noi nu se schimbă nimic...Aflăm din „Canonul periferiei” că Ion Luca Caragiale era de părere că

”Suntem cum suntem și teamă mi-e că tot așa vom rămâne”.

Ce zicea Camil Petrescu despre „activitatea” politică din România pare să fi fost ieri...

„România ...produce îndeosebi grâne, lemn, eseuri, spanac, vite, petrol și ascultători de conferințe.”

Ne distingem cu ceva de restul țărilor, dar nu cu ceea ce ar trebui...

„...unde concurăm noi fără adversari și fără riscul de a fi întrecuți prea repede este, se știe, haosul. [...] Nicio zi fără scandal, nicio zi fără minciună.”

Și din când în când împăcări care păreau imposibile între adversarii politici de ieri...Există pentru toți un lucru comun: dorința furibundă de a accede la putere cu orice preț, cu orice compromisuri...

De la miniștrii noștri, autorul surprinde un aspect esențial al activității lor. Nimic nou...

Camil Petrescu (în 1935, după un scandal guvernamental legat de armament):

„N-avem timp să culegem idei de la miniștrii noștri, mai ales că nici nu cunoaștem vreunul dintre ei cu idei.[Un ministru], din clipa în care a depus jurământul, devine un fel de fiară urmărită, încolțită, se zbate disperat să treacă prin rândurile solicitorilor, incapabil să mai cugete ceva...”

Ce fel de țară avem?

„Dincolo de bătlăia oarbă și ridicolă pentru imagine se găsește o țară tristă, obosită de zgomot și așteptare zadarnică,[...] o țară ce așteaptă învinsă următoarele buletine meteorologice și, firește, noile războaie mediatice, fără învinși și fără învingători”

Augustin Buzura e, uneori, în articolele care au fost adunate în „Canonul periferiei”, resemnat:

„ ...În absența pedepsei capitale, frigul, mizeria, inundațiile și incompetența pun în operă ceea ce odinioară făcea justiția.”

În alte articole, autorul ne îndeamnă să nu ne lăsăm învinși fără a încerca să facem ceva...

„...România are și o altă față, diferită de aceea pe care o arată diletanții și nechemaii, atât de numeroși, ce răspândesc în jur intoleranță și ură crezând că au contract cu veșnicia.”

Martin Luther King spunea:

„Viețile noastre se încheie în ziua când rămânem tăcuți în privința lucrurilor care contează”. □ □

După cum lesne se poate constata în „Canonul periferiei” academicianul Augustin Buzura nu tace în privința lucrurilor care contează. Din păcate, mulți nu scriu, nu acționează, nu reacționează. Doar citesc și tac...